

cu soluția de cercetat se răcește pe o baie de apă și se neutralizează cu soluție saturată de carbonat de sodiu în prezența **unei picături** de roșu de metil. Se adaugă soluție de carbonat de sodiu până când culoarea indicatorului virează în galben-auriu. După neutralizare în soluția obținută se dozează conținutul glucidelor reducătoare pe aceeași cale descrisă la metoda de dozare a mono- și oligoglucidelor reducătoare (*Lucrarea I.1.1*). Rezultatul reprezentând suma glucidelor reducătoare și a zaharozei se calculează după formula dată în *Lucrarea I.1.1*. Scăzând din această valoare conținutul de glucide reducătoare obținut în *Lucrarea I.1.1*, se află cantitatea de zaharoză în materialul de analizat.

Importanța practică. Dozarea monoglucidelor și diglucidelor în țesuturile vegetale își găsește utilizare în practica de ameliorare și selecționare a unor noi soiuri de plante. Investigația biochimică poate evidenția noile însușiri dobândite de un soi sau altul de plante pe parcursul selecției, indicându-l pe cel mai bun pentru cerințele practicii agricole.

De asemenea, folosirea pe scară largă a diferitelor substanțe de combatere a dăunătorilor, sau de stimulare a creșterii pot influența procesele metabolice în plantele supuse tratamentelor, fiind de aceea necesară investigarea modificării parametrilor biochimici, incluzând aici și conținutul de glucide solubile.

Prin dozarea cantităților de glucide solubile din produsele agricole supuse conservării și păstrării sau prelucrărilor tehnologice, se poate găsi calea cea mai adecvată pentru a se asigura o cât mai bună conservare a acestor substanțe importante pentru alimentația omului și furajarea animalelor.